

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 221/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupom vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove v konaní ČVS: KRP-23/2-VYS-PO-2015, Okresnej prokuratúry Poprad v konaní sp. zn. 1Pv 12/20/7706, Okresného súdu Poprad v konaní sp. zn. 5T/48/2021, Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 4To/6/2023 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 4Tdo/77/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 40 ods. 3 listiny, vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, stíhanie len zo zákonných dôvodov podľa čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 8 ods. 2 listiny, prezumpciu neviny podľa čl. 50 ods. 2 a čl. 40 ods. 2 listiny a osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 listiny a tomu zodpovedajúcich práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1 a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 47, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a čl. 9 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom vyšetrovateľa, prokurátora a súdov v konaní o jeho trestnom obvinení.

II.

2. Sťažovateľovi bolo po začatí trestného konania v júli 2015 uznesením vyšetrovateľa z decembra 2018 vznesené obvinenie zo zločinu skrátenia dane a poisťného, ktorého sa mal dopustiť v roku 2012 tak, že ako konateľ obchodnej spoločnosti v mesačných priznaniach neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z fiktívnych faktúr, čím túto daň skrátil o viac ako 600 000 eur. Za to na neho bola prokurátorom v novembri 2021 podaná obžaloba.

3. Okresný súd rozsudkom z novembra 2022 sťažovateľa uznal vinným a uložil mu tresty odňatia slobody a zákazu činnosti. Oba na päť rokov. Proti tomu podali sťažovateľ a prokurátor odvolanie. Krajský súd dospel k záveru, že odvolanie sťažovateľa je nedôvodné, no dôvodné je odvolanie prokurátora. Preto rozsudkom z apríla 2023 rozsudok okresného súdu zrušil, no sťažovateľa znova uznal vinným a uložil mu trest odňatia slobody na päť rokov a trest zákazu činnosti na šesť rokov. Trest odňatia slobody sťažovateľ začal vykonávať 21. apríla 2023. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v auguste 2023 dovolanie a v novembri 2023 sa na okresnom súde sťažoval, že ešte nebolo predložené najvyššiemu súdu. Najvyšší súd rozsudkom z 19. februára 2025 rozsudok krajského súdu zrušil, keďže nedostatočným odôvodnením jeho rozsudku bolo zásadne porušené právo sťažovateľa na obhajobu. Sťažovateľ bol 19. február 2025 prepustený z výkonu trestu.

III.

4. V súvislosti s porušením ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote sťažovateľ namieta celkovú dĺžku konania, ktoré pred podaním obžaloby trvalo tri roky a štyri mesiace a na súdoch trvá už viac ako tri roky. K postupu vyšetrovateľa zdôrazňuje, že až po viac ako deviatich mesiacoch od vznesenia obvinenia bol pribratý znalec. Osobitne poukazuje na to, že bol takmer dva roky vo výkone trestu a najvyšší súd rozhodol o jeho dovolaní po vyše roku a pol od jeho podania. Uzaviera, že konanie trvá už viac ako šesť rokov a jeho právna neistota nie je odstránená, hoci vec nie je právne zložitá a k predĺženiu konania nijak neprispel.

5. Čo sa týka porušenia ústavných práv na súdnu ochranu, obhajobu, vlastníť majetok, stíhanie len zo zákonných dôvodov, prezumpciu neviny a osobnú slobodu, sťažovateľ verbalizuje len svoju nespokojnosť s tým, ako v jeho veci rozhodli okresný a krajský súd, prípadne zdôrazňuje celkovú dĺžku trestného konania. Cituje z odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu a kritizuje závery okresného a krajského súdu.

IV.

6. V rozsahu porušenia ústavných práv sťažovateľa prietahmi v postupe vyšetrovateľa je ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Sťažovateľ ako obvinený v trestnom konaní mohol podľa § 210 Trestného poriadku žiadať prokurátora, aby preskúmal postup vyšetrovateľa tak, aby boli odstránené prietahy alebo iné

nedostatky vo vyšetrovaní. Z tvrdení sťažovateľa nevyplýva, že by tento prostriedok, ktorý mu zákon priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd, využil.

7. V rozsahu porušenia ústavných práv sťažovateľa pried'ahmi v postupe prokurátora ústavná sťažnosť v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde neobsahuje konkrétne skutkové dôvody, z ktorých by bolo možné vyvodiť porušenie jeho ústavných práv postupom prokurátora. Sťažovateľ vo vzťahu k postupu prokurátora popri všeobecnom zdôraznení dĺžky konania medzi vznesením obvinenia a podaním obžaloby uvádza len to, kedy prokurátor podal obžalobu. Takéto tvrdenia vo vzťahu k postupu prokurátora sú celkom nekonkrétne a nemožno z nich vyvodiť, ako prokurátor prispel k sťažovateľom zdôrazňovanej dĺžke konania. To platí osobitne preto, že sťažovateľ sa zrejme na prokurátora neobrátil so žiadosťou podľa § 210 Trestného poriadku. Vo vzťahu k postupu prokurátora tak ústavná sťažnosť nemá zákonom ustanovené náležitosti, čo odôvodňuje jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

8. V rozsahu porušenia ústavných práv sťažovateľa pried'ahmi v postupe okresného, krajského a najvyššieho súdu je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Okresný súd o proti sťažovateľovi podanej obžalobe rozhodol ani nie po roku od jej podania a krajský súd o odvolaniach prokurátora a sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z novembra 2022 rozhodol už v apríli 2023. Z takto dlho trvajúceho konania o obžalobe a odvolaniach v trestnom konaní nemožno vyvodiť to, že by okresný a krajský súd konali s pried'ahmi. Porušenie ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote nemožno vyvodiť ani z toho, že rozhodnutie krajského súdu o odvolaniach bolo najvyšším súdom zrušené vo februári 2025. Vec sa vráti krajskému súdu, ktorý bude pokračovať v konaní o odvolaní, ktoré na krajskom súde predtým netrvalo ani pol roka. Pritom ani konanie o dovolaní sťažovateľa nevykazuje prvky, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že toto konanie o dovolaní trvalo neprimeranú dobu.

9. Čo sa týka porušenia ústavných práv na súdnu ochranu, obhajobu, vlastníť majetok, stíhanie len zo zákonných dôvodov, prezumpciu nevinu a osobnú slobodu, je ústavná sťažnosť sčasti argumentácie, ktorá sa týka pried'ahov v postupe orgánov verejnej moci, zjavne neopodstatnená, čo odôvodňuje jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Z dĺžky konania o trestnom obvinení, ktorá neodôvodňuje porušenie ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, nemožno vyvodiť porušenie týchto ďalších, osobitne nezdôvodnených ústavných práv.

10. V časti argumentácie, ktorá sa týka nesprávnosti rozhodnutia krajského súdu, nie je daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde, keďže o porušení ústavných práv sťažovateľa rozsudkom krajského súdu rozhodol najvyšší súd rozsudkom z februára 2025, čo vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o porušení ústavných práv sťažovateľa rozsudkom krajského súdu. Preto bola ústavná sťažnosť v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietnutá. O porušení ústavných práv sťažovateľa rozsudkom okresného súdu bude po zrušení rozsudku krajského súdu znova na odvolanie sťažovateľa rozhodovať krajský súd. To, že o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu nie je rozhodnuté, vedie k záveru, že vo vzťahu k rozsudku okresného súdu nie je vyčerpaný právny prostriedok nápravy, ktorý sťažovateľovi zákon priznáva na ochranu jeho

ústavných práv. Preto je ústavná sťažnosť v tejto časti argumentácie sťažovateľa podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2025

Robert Šorl
predseda senátu